

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

Vainu meklējošais gars ir mūžam neapmierināts

Reimars A.C.Šulcs

“...atziņa par vainīgiem.”

“Un pie Viņa sapulcējās farizeji un kādi no rakstu mācītājiem, kas bija atnākuši no Jeruzālemes. Un, redzēdami kādus no Viņa mācekļiem netīrām, tas ir, nemazgātām, rokām maizi ēdam, atzina viņus par vainīgiem likuma pārkāpšanā”(marka 7:1,2).

Kad farizeji ieraudzīja, ka mācekļi ēd nemazgātām rokām, viņi atzina tos par vainīgiem likuma pārkāpšanā. Šajā rakstā mēs apskatīsim vainu meklējošā gara raksturīgākās iezīmes.

KAD MEKLĒJAM VAINU, TAD ARĪ ATRODAM TO. Farizeji Jēzū un Viņa mācekļos meklēja vainu. Parasti, ko meklējam, to arī atrodam. Cik bieži esi atradis kaut ko, to nemeklējot? Ja nepārtraukti domāsi par lietām, kas cienjamas, taisnas, šķīstas, mīlošas, patīkamas, ar labu slavu (Filip. 4:8), tad kādas vainas tu saskatīsi citos? Tāpēc svētīti cilvēki neatradīs vainas citos. Viņi necenšās tās sameklēt. Viņi dzīvo pazemīgi krusta pakājie.

Farizeji nogāja kājām trīs dienas no Jeruzālemes uz Galileju, lai tikai atrastu Jēzum un Viņa mācekļiem kādu vainu. Kā jūs domājat, par ko viņi visas šīs trīs dienas runāja? Vai domājat, ka viņu saruna bija Dievam patīkama vai apbēdinoša?

Kāds ir mūsu sarunu saturs, būtība? Vai mēs runājam par citu cilvēku vainām? Vai mūsu vārdi inficēti ar vainu meklējošo garu, vai arī tie ir patīkami Kungam: netiesājoši, nekritizējoši, neapsūdzājoši?

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS IR MŪŽAM NEAPMIERINĀTS. Zālmans rakstīja: “...Trīs lietas ir nepiesātināmas, un arī ceturta nesaka: diezgan! Elle, neauglīgas sievas klēpis, zeme, nekad nespēdama atdzerties ūdeni, un arī uguns nesaka nekad: nu ir diezgan!” (Zālm.pam. 30:15b,16).

Vai varam pievienot šim uzskaitījumam arī piekto lietu: vainu meklējošais gars arī ir nepiesātināms?

Kad tika apmierināts farizeju vainu meklējošais gars? Vai tas notika, kad Jēzus mācekļi ēda nemazgātām rokām, vai tas turpinājās līdz Jēzus krustā sišanai?

Varam redzēt, kāpēc pat pirms krustā sišanas Jēzus teica farizejiem:” Tā tad jūs dodat liecību par sevi, ka jūs esat praviešu slepkavu bērni... Jūs, čūsku un odžu dzimums, kā jūs izbēgsit no elles sodības?”(Mat.23:31,33)

Vainu meklējošais gars nogalināja Jēzu un praviešus; tas ir sagrajis daudzu mācītāju kalpošanas, un izsviedis daudzus vo viņu draudzēm. Tas ir licis pazust daudziem kalpotāju bērniem un salūzt daudzām mācītāju sievām. Tas ir salauzis laulības laulības un aizkavējis atmodu par simteim gadu.

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS NECIENA CILVĒKUS.Ja dzirdi, ka kāds cilvēks atrod vainu citos, tad zini, ka ar to vainu meklējošais gars neapstāsies. Vainu meklējošam garam nav bremžu, kas varētu apstādināt. Tam ir spēks, bet nav bremžu. Tas pārsviedīsies no viena cilvēka uz otru, kamēr nebūs notiesājis un nosodījis visus.

Ja kāds atrod vainu citā, tad atradīs to arī tevī. Ja kāds atrod vainu savā mācītājā, tad atradīs to arī nākošajā mācītājā un vēl nākošajā un nākošajā. Vainas meklējošais gars nepazīst sarkano apstāšanās gaismu.

VAINU MEKLĒJOŠĀ GARA SKATS VĒRSTS UZ ĀRU. Vainu meklējošam garam trūkst spējas ieskatīties uz iekšu, sevis paša vainās. Salauzts cilvēks ieskatās sevī un tāpat kā muitnieks, kas atnāca uz templi lūgt, saka:”Dievs, esi žēlīgs man grēciniekam”. Vai zini, ko turpat lūdza farizejs? Vai tu patiešām zini, ko šis cilvēks, kurš iespējams, kopā ar citiem piesita Jēzu krustā, lūdza?”Es tev pateicos, Dievs, ka es nesmu tāds kā citi cilvēki-laupītāji, laulības pārkāpēji avi arī kā šis muitnieks. Es gavēju divreiz nedēļā un maksāju desmito tiesu no visiem saviem ienākumiem”.(Lūk. 18:9-14)

Tas pats gars, kas bija farizejā, nogalināja Jēzu un praviešus. Šis gars nav spējīgs ieraudzīt savas vājības un vainas; tas spēj saskatīt tikai citu vainas, tas sevi paceļ pāri citiem. Tas saka:” Paldies, Dievs, ka neesmu tāds kā citi cilvēki”.

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS IR TIESĀJOŠS GARS. Vainu meklējošais gars paceļ sevi pāri citiem, bēt svēto gars citus vērtē augstāk par sevi (Filip.2:3). Svētais stāv tālu nost no paštaisnā gara. Lai gan viņš zina, ka ir glābts, bet daudzi citi nē, viņš tomēr saprot, ka dēļ tās gaismas, kas viņam dota, viņam jābūt zemākam par neglābto cilvēku, jo “...no katra, kam daudz dots, daudz prasīs”. (Lūk. 12:48).

Pretstatā tam, vainu meklējošais gars ir tiesājošs. Tas ir pārņēmis tiesāšanu no Dieva rokām un uzņēmis uz sevi.

VAINU MEKLĒJOŠS GARS IR LIEKULĪGS GARS. Jēzus teica:” Bet ko tu redzi skabargu sava brāļa acīs, baļķi savā acī neieraugi? Jēb kā tu vari sacīt uz savu brāli:laid es izvilksu skabargu no tavas acs,- un redzi, baļķis tavā paša acī? Liekuli, izvelc baļķi no savas acs un tad lūko izvilkt skabargu no sava brāļa acs”. (Lūk. 7:3-5).

Katrs vainas meklējošais gars ir liekulis. Tāpēc liekuļu pielūgsme ir nepieņemama. Viņi pielūdz ar savām lūpām, bet viņu sirdis ir tālu no Dieva. Uz farizeju

apsūdzībām Jēzus atbildēja:” Pareizi Jesaja par jums, liekuljiem, ir pravietojis, kā ir rakstīts: sī tauta godā ar lūpām Mani, bet viņu sirdis ir tālu no Manis”.(Marka 7:6).

Tātad, cik tālu vainu meklētāja vai liekuļa sirds ir no Dieva? Vai šis “tālu” ir garš vai īss, vai neizmērams posms?

Ar visiem saviem vainu meklētājiem draudzēs, cik tālu šīs draudzes ir no Dieva? Vai viņu pielugsme, desmitās tiesas un upuri ir pieņemami dievam? Vai arī tie ir Kungam pretīgi? Vai esat kādreiz pārdomājuši šos Jesajas vārdus? “Nenesiet Man vairs veltīgo un liekulīgo ēdamo upuri, to kvēpināmā smarža ir negantība un idveš Man riebumu. Es ienīstu jūsu jaunus mēnešus un jūsu gadskārtējos svētkus, tie Man ir par nastu, tie man ir kļuvuši neciešami!”(Jesajas 1:13,14).

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS NO MUŠAS UZPŪŠ ZĪLONI. Farizeji mācekļos spēja saskatīt tikai “slikto”. Viņi nespēja saskatīt, ka šie vīri ir atstājuši visu, lai sekotu Jēzum, ka viņiem bija kalpa gars, ka viņi bija izslāpuši un izsalkuši pēc taisnības.

Tāpat arī Mozu apsūdzēja, ka viņš aprecējis egiptieci.(IV Mozus gr.). Ārons un Mirjama redzēja tikai slikto, kad viņš aprecēja šo sievieti. Viņi bija aizmirsuši, kā Dievs bija lietojis Mozu, ka desmit reizes Mozus bija varonīgi stāvējis faraona priekšā; viņi bija aizmirsuši, ka tieši Mozus bija izvedis Izraēlu no Ēģiptes; viņi bija aizmirsuši, ka dievs runāja ar Mozu vaigu vaigā; viņi bija aizmirsuši, ka Dievs viņam Sinajas kalnā bija devis bauslību; viņi bija aizmirsuši, ka tieši Mozus iestāšanās par Izraēlu Dieva priekšā bija paglābusi tautu no Dieva dusmām, kad Izraēls bija izgatavojis zelta teļu un pielūdzis to. Viņi aizmirsa, aizmirsa, aizmirsa!

Kad cilvēks ar vainu meklējošo garu pamana vainu citā, tad šo vainu palielina vairākkārtīgi, bet visu labo minimizē vai aizmirst.

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS NESPĒJ PIEKERTIES LABAJAM. Marka 6 mēs lasām, ka tad, kad Jēsus atnāca atpakaļ uz Savu zemi, Viņa tauta, nācarieši, bija pārsteigti par Viņu. Viņi brīnījās par Viņa gudrību un varenajiem darbiem, kas notika caur Viņu. Viņu pirmā reakcija bija laba, tomēr, viņi teica:” Vai Viņš nav namdaris, Marijas dēls un Jēkaba, Jāzēpa, Jūdā un Sīmaņa brālis, un vai Viņa māsa nav šeit pie mums? Un tie ņēma apgrēcību pie Viņa.”(Marka 6:3).

Jo cilvēku sirdis bija pilnas ar vainu meklēšanu, un tikai uz brīdi viņi spēja saskatīt Jēzū labo. Viņiem trūka spējas piekerties šim labam, turēties pie šī labā savās sirdīs. Viņi ātri apgrēcinājās.

Kādas ir vainu meklējoša cilvēka sirds spējas novērtēt, turēties pie labā citos cilvēkos? Vai tās ir nelielas? Vai tās ir lielas? Vai līdzvērtīgas nullei?

Jēzus teica, ka: “Miesas spīdeklis ir acs; ja nu tava acs ir skaidra, tad visa tava miesa būs gaiša. Bet, ja tava acs ir nevesala, tad visa tava miesa būs tumša. Ja tad gaišums, kas tevī, ir tumsība, cik liela būs tumsa.”(Mateja 6:22,23).

Kādas ir tavas sirds spējas pieķerties pie labā tavā mācītājā, vīrā, sievā, brālī vai māsā, Kristū?

Tāpēc, ka nācarieši apgrēcinājās, tāpēc, ka viņi nespēja pieķerties tam labajam, ko Jēzus darija, Rakstos teikts, ka Jēzus “tur nedarija daudz brīnumu viņu neticības dēļ”.(Mateja 13:58).

Cik daudz slimo būtu varējuši saņemt dziedināšanu, cik daudz iedrošinājumu būtu varējuši saņemt cerību zaudējušie, ja nebūtu viņu vainu meklējošais gars? Dēļ vainu meklējošā gara mūsu draudzēs, mēs netiekam dziedināti, netiek pestītas dvēseles, netiek mierinātas sirdis, nav atbildētas lūgšanas. Dēmoni ellē smejas katru reizi, kad draudzē tiek atrasta vaina.

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS ATROD DAUDZ VAINAS, KAS NAV VAINAS! Jēzus neatrada nekādu vainu un arī Dievs neatrada nekādu vainu, apstākļi, ka mācekļi nesevoja vacajām tradīcijām. Visas vainas, kuras farizeji jebkad atrada Jēzū un Viņa mācekļos nemaz nebija vainas – neviena no tām. Dievs nesaskata nekādu vainu Mozus precībās ar epiopietī. Cik daudzreiz ir tā, ka cilvēku atrastās vainas nemaz nav vainas Dieva acīs?

VAINU MEKLĒJOŠAIS GARS SEVĪ JĀIZNĪCINA. Ja mūsos ir vainu meklējošais gars, Dievs nevar mūs lietot! Mums jāatbrīvojās no šī nejēdzīgā gara, kas dziļi iesakņojies pasaulē. Lūk, atbrīvošanās ceļš:

1. Mums jānožēlo savi grēki, jālūdz lai Jēzus mums piedod un jāpieņēm viņš kā Glābējs.
2. Mums ir jāietiecās uz svētošanos. Dieva griba ir lai mēs ne tikai tiekam izglābti, bet arī svētoti. Jo I Tesalonikiešiem 4:3 pāvils raksta:” Jo tāda ir dieva griba – lai jūsu dzīve būtu svēta...”

Korintas kristieši bija miesīgi. Pāvils teica vienītem:” Jo jūs vēl esat miesīgi...”,(I Korint.3:1-4). Tas nozīme, ka viņi vēl nebija svētoti.

Pieņemot Jēzu, visi mūsu pagātnes grēki tiek noņemti mums tik tālu, cik austrumi ir tālu no rietumiem. Svētošanās procesā – miesīgā daba,vecais cilvēks, oriģinālais grēks, vecais Ādams – tiek sist krustā un nomirst. Jūs jautāsi, kā to var izdarīt? Tas notiek, kad mēs noliedzam savu “Es”, padodoties un paklausot Svētā Gara vadībai u vārdam, kad sekojam Kungam Jēzum(Lūkas 9:23). Tikai caur šo procesu – sevis noliegšana, paklausība un sekošana Jēzum, vienmēr darot, kas patīkams Dievam, ar Kunga palīdzību caur Viņa Svēto Garu un asinīm mēs atbrīvojamies no šīs vecās, miesīgās dabas un no šī drausmīgā vainu meklējošā gara.

Mīļais draugs, iziesim atbrīvošanās kursu, lai tiktu vaļā no šī meklējošā gara. Ar šādu garu mēs neesam patīkami Dievam un Svētais Gars nespēj mūs vadīt. Tāpēc svētosimies, lai vainu meklējošo garu aizstātu mīlestības, piedošanas, slavas un pateicības gars. Āmen!

